

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL STATYBOS TECHNINIO REGLAMENTO STR 2.07.02:2024 „SLĖPTUVĖS,
KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIO IR PRIEDANGOS PROJEKTAVIMO IR
ĮRENGIMO REIKALAVIMAI“ PATVIRTINIMO**

2024 m. vasario 28 d. Nr. D1-63
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 5 dalimi, Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo 28 straipsnio 8 dalimi ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. gruodžio 29 d. nutarimo Nr. 1317 „Dėl Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo įgyvendinimo“ 5.1 papunkčiu:

1. T v i r t i n u statybos techninį reglamentą STR 2.07.02:2024 „Slėptuvės, kolektyvinės apsaugos statinio ir priedangos projektavimo ir įrengimo reikalavimai“ (toliau – Reglamentas) (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad iki Reglamento įsigaliojimo pradėtas slėptuvių, kolektyvinės apsaugos statinių ir priedangų projektavimas baigiamas vykdyti pagal teisės aktų, kurių galiojimas nustatytas Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 24 straipsnio 24 dalyje, reikalavimus.

Aplinkos ministras

Simonas Gentvilas

STATYBOS TECHINIS REGLAMENTAS
STR 2.07.02:2024
SLĖPTUVĖS, KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIO IR PRIEDANGOS
PROJEKTAVIMO IR ĮRENGIMO REIKALAVIMAI

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Statybos techninis reglamentas STR 2.07.02:2024 „Slėptuvės, kolektyvinės apsaugos statinio ir priedangos projektavimo ir įrengimo reikalavimai“ (toliau – Reglamentas) nustato minimalius reikalavimus naujai projektuojamam ir įrengiamam:

1.1. slėptuvės pastatui, patalpoms, kuriuose dirbs gyventojai, užtikrinantys valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų veiklą ekstremaliųjų situacijų ar karo metu arba turintys priskirtų būtinų užduočių. Tokiame statinyje privalo būti suprojektuota ir įrengta slėptuvei keliamus Reglamento reikalavimus atitinkanti patalpa arba šiame papunktyje minimiems gyventojams numatytas statinio priklausinys – slėptuvės pastatas;

1.2. statiniui, kuris projektuojamas ir kaip kolektyvinės apsaugos statinys;

1.3. visuomenės poreikiams naudojamam statiniui (visuomeninės paskirties statiniui [4.17]) (išskyrus religinės paskirties), kuriame vienu metu gali būti daugiau kaip 100 žmonių; aukštybiniam (daugiau kaip 5 aukštų) daugiabučiam gyvenamajam namui. Šiame papunktyje išvardytuose statiniuose arba jų priklausiniuose turi būti suprojektuota ir įrengta Reglamento reikalavimus atitinkanti priedangos patalpa. Jei tokia patalpa nenumatoma, priedanga turi būti projektuojama kaip minėtiems statiniams priklausantis statinys, inžinerinis įrenginys ar kitas objektas, kuriame gyventojams būtų sudarytos sąlygos trumpą laiko tarpą išvengti gyvybei ar sveikatai pavojingų veiksnių kilus oro pavojui, apsisaugoti nuo netiesioginio apšaudymo ir (ar) kitų kinetinių grėsmių karinės agresijos metu (atakų iš orlaivių, raketų, artilerijos ugnies sukeltų sprogimo smūgio bangų, skeveldrų, nuolaužų ar atsitiktinių kulų).

2. Projektuotojas, prisiimdamas atsakomybę, kad statinio projektas atitinka Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų, privalomųjų statinio projekto rengimo dokumentų, normatyvinių statybos techninių dokumentų ir normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų nuostatas, privalo parinkti projektinius sprendinius, kurie įgyvendintų Reglamente nustatytus minimalius reikalavimus projektuojamai slėptuvei, kolektyvinės apsaugos statiniui ar priedangai.

3. Į Reglamente nustatytus reikalavimus rekomenduojama atsižvelgti:

3.1. rekonstruojant esamus statinius ar patalpas, jeigu juose parinkta slėptuvė, kolektyvinės apsaugos statinys ar priedanga arba numatoma juos parinkti;

3.2. įrengiant esamus statinius ar patalpas, jeigu juose parinkta slėptuvė, kolektyvinės apsaugos statinys ar priedanga arba numatoma juos parinkti.

II SKYRIUS
NUORODOS

4. Reglamente pateiktos nuorodos į šiuos normatyvinius dokumentus ir kitus teisės aktus:

4.1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos;

4.2. Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymą;

4.3. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą;

4.4. Lietuvos Respublikos geriamojo vandens įstatymą;

4.5. Slėptuvių, kolektyvinės apsaugos statinių ir priedangų poreikio nustatymo, parinkimo, žymėjimo, jų parengties organizavimo ir naudojimo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. gruodžio 29 d. nutarimu Nr. 1317 „Dėl Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo įgyvendinimo“;

4.6. Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų įstaigų, ūkio subjektų ir veiklos vykdytojų kaupiamų jų nepertraukiamos veiklos vykdymui užtikrinti būtinų priemonių ir asmeninių apsaugos priemonių sąrašo, kiekio ir laikotarpio nustatymo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. gruodžio 29 d. nutarimu Nr. 1317 „Dėl Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo įgyvendinimo“;

4.7. Lietuvos higienos normą HN 69:2003 „Šiluminis komfortas ir pakankama šiluminė aplinka darbo patalpose. Parametrų norminės vertės ir matavimo reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. V-770 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 69:2003 „Šiluminis komfortas ir pakankama šiluminė aplinka darbo patalpose. Parametrų norminės vertės ir matavimo reikalavimai“ patvirtinimo“;

4.8. Lietuvos higienos normą HN 42:2009 „Gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų patalpų mikroklimatas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2009 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. V-1081 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 42:2009 „Gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų patalpų mikroklimatas“ patvirtinimo“;

4.9. Lietuvos higienos normą HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. liepos 23 d. įsakymu Nr. V-455 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ patvirtinimo“;

4.10. Lietuvos higienos normą HN 136:2023 „Karšto vandens visuomenės sveikatos saugos reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2023 m. birželio 20 d. įsakymu Nr. V-710 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 136:2023 „Karšto vandens visuomenės sveikatos saugos reikalavimai“ patvirtinimo“;

4.11. Gaisrinės saugos pagrindinius reikalavimus, patvirtintus Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentu prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. 1-338 „Dėl Gaisrinės saugos pagrindinių reikalavimų patvirtinimo“;

4.12. Stacionariųjų gaisrų gesinimo sistemų projektavimo ir įrengimo taisyklės, patvirtintas Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentu prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2016 m. sausio 6 d. įsakymu Nr. 1-1 „Dėl Stacionariųjų gaisrų gesinimo sistemų projektavimo ir įrengimo taisyklių patvirtinimo“;

4.13. Gaisro aptikimo ir signalizavimo sistemų projektavimo ir įrengimo taisyklės, patvirtintas Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentu prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2007 m. vasario 22 d. įsakymu Nr. 1-66 „Dėl normatyvinių statinio saugos dokumentų patvirtinimo“;

4.14. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(1):2005 „Esminis statinio reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. rugsėjo 21 d. įsakymu Nr. D1-455 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.01.01(1):2005 „Esminis statinio reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ patvirtinimo“;

4.15. statybos techninį reglamentą STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 233 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ patvirtinimo“;

4.16. statybos techninį reglamentą STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 21 d. įsakymu Nr. 390 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“ patvirtinimo“;

4.17. statybos techninį reglamentą STR 2.02.02:2004 „Visuomeninės paskirties statiniai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymu Nr. D1-91 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 „Visuomeninės paskirties statiniai“ patvirtinimo“;

4.18. statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2019 m. lapkričio 4 d. įsakymu Nr. D1-653 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ patvirtinimo“;

4.19. Pastatų karšto vandens sistemų įrengimo taisyklės, patvirtintas Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2017 m. liepos 19 d. įsakymu Nr. 1-196 „Dėl Pastatų karšto vandens sistemų įrengimo taisyklių patvirtinimo“;

4.20. Darbuotojų apsaugos nuo triukšmo keliamos rizikos nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. A1-103/V-265 „Dėl Darbuotojų apsaugos nuo triukšmo keliamos rizikos nuostatų patvirtinimo“.

III SKYRIUS PAGRINDINĖS SĄVOKOS

5. Reglamente vartojamos sąvokos atitinka jų apibrėžtis, pateiktas Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatyme [4.2], Lietuvos Respublikos statybos įstatyme [4.3].

IV SKYRIUS SLĖPTUVĖS PROJEKTAVIMO IR ĮRENGIMO REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS BENDRIEJI REIKALAVIMAI SLĖPTUVEI

6. Slėptuvės plotas parenkamas pagal ekstremaliųjų situacijų ar karo metu numatomų apsaugoti dirbančių gyventojų, užtikrinančių valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų veiklą ekstremaliųjų situacijų ar karo metu arba turinčių priskirtų būtinų užduočių, skaičių [4.2, 4.5].

7. Žmonių apsaugos ploto slėptuvėje poreikis projekte nustatomas pagal numatomą apsaugoti dirbančių gyventojų, užtikrinančių valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų veiklą ekstremaliųjų situacijų ar karo metu, arba dirbančių gyventojų, turinčių priskirtų būtinų užduočių, skaičių.

8. Slėptuvės parengimo naudoti laikas nustatytas Slėptuvių, kolektyvinės apsaugos statinių ir priedangų poreikio nustatymo, parinkimo, žymėjimo, jų parengties organizavimo ir naudojimo tvarkos apraše [4.5].

9. Projektuojant slėptuvę turi būti numatoma vieta geriamojo vandens, maisto ir kuro atsargoms saugoti.

10. Parengta slėptuvė, papildomai neap rūpinant būtinosiomis priemonėmis ir kitais slėptuvei funkcionuoti reikalingais ištekliais, turi būti tinkama naudoti ne trumpiau, kaip nustatyta Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų įstaigų, ūkio subjektų ir veiklos vykdytojų kaupiamų jų nepertraukiamos veiklos vykdymui užtikrinti būtinų priemonių ir asmeninių apsaugos priemonių sąrašo, kiekio ir laikotarpio nustatymo tvarkos apraše [4.6].

11. Projektuojant slėptuvę atsižvelgiama į tai, kad pagal Slėptuvių, kolektyvinės apsaugos statinių ir priedangų poreikio nustatymo, parinkimo, žymėjimo, jų parengties organizavimo ir naudojimo tvarkos aprašą [4.5], jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, slėptuvę leidžiama naudoti kitai paskirčiai. Duomenys, kad patalpa (-os) pritaikyta (-os) slėptuvei, turi būti įrašomi Nekilnojamojo turto registre.

12. Slėptuvės projektiniai sprendiniai turi užtikrinti slėptuvėje esančių žmonių apsaugą nuo kinetinių grėsmių, kenksmingų medžiagų, kenksmingų dujų ir aerozolių.

13. Privaloma suprojektuoti slėptuvės apsaugą nuo jonizuojančios spinduliuotės.

14. Slėptuvėje užtikrinama apsauga nuo stichinių, katastrofinių meteorologinių reiškinių.

15. Parenkant slėptuvės vietą turi būti įvertinama hidrologinių reiškinių rizika.

16. Slėptuvėje turi būti numatyta vieta pirmosios medicininės pagalbos priemonėms laikyti.

17. Slėptuvė turi būti pritaikyta riboto judumo asmenims.

18. Slėptuvėje įrengiamos pagrindinės ir pagalbinės patalpos.

19. Pagrindinės patalpos – įėjimo ir išėjimo patalpa (toliau – įėjimas ir išėjimas), avarinis išėjimas, žmonių apsaugos patalpa, medicinos punktas arba medicinos postas:

19.1. Įėjimui ir išėjimui keliami šie reikalavimai:

19.1.1. Įėjimas ir išėjimas turi būti pritaikytas riboto judumo asmenims ir vežimėliais judantiems asmenims su negalia [4.18] (prie įėjimo ir išėjimo turi būti įrengtos nuožulnos (pandusas arba rampa), prie įėjimo ir išėjimo esančių laiptų (nuožulnos) viršutinėje ir apatinėje laiptų aikštelėse per visą laiptų plotį turi būti įrengtos taktilinės dėmesį atkreipiančios struktūros, o laiptų viršutinė bei apatinė pakopos turi turėti regimąjį kontrastą), įėjimo į slėptuvę ir išėjimo iš jos kelias turi būti numatytas toks, kad riboto judumo asmenį į slėptuvę būtų galima nugabenti neštuvais.

19.1.2. Mažiausias įėjimo ir išėjimo plotis – 1,6 m.

19.1.3. Turi būti vienas įėjimas ir išėjimas ir ne mažiau kaip vienas avarinis išėjimas, įrengti skirtingose slėptuvės pusėse vienas nuo kito ne mažesniu kaip 10 m atstumu.

19.1.4. Įėjimo ir išėjimo į slėptuvę durų ir vartų erdvė turi būti apsaugota nuo užgriuvimo įrengiant papildomą tambūrą arba stogelį ir sienomis formuojant 90 laipsnių posūkį įėjimo ir išėjimo kelyje prieš duris taip, kad netrukdytų patekti į slėptuvę.

19.1.5. Įėjimo ir išėjimo durys ir vartai iš išorinės slėptuvės pusės turi būti ne mažesnio kaip EI₂ 60–C3 atsparumo ugniai, atsparūs ne mažesniai kinetiniam poveikiui nei siena, kurioje tos durys ir vartai įmontuoti.

19.1.6. Įėjimo ir išėjimo durys ir vartai iš žmonių apsaugos patalpų (kurios skirtos ekstremalios situacijos ar karo metu būti ir (ar) dirbti apsaugomiems gyventojams) pusės turi būti hermetiškos.

19.1.7. Slėptuvės įėjimo ir išėjimo durų ir vartų varčios plotis turi būti 0,9 m arba didesnis, kad būtų užtikrinta galimybė patekti riboto judumo asmeniui, įnešti slėptuvei funkcionuoti reikalingą įrangą; slėptuvės įėjimo ir išėjimo durų ir vartų varčios aukštis turi būti 1,9 m arba didesnis.

19.1.8. Įėjimo ir išėjimo durys ir vartai atidaromi žmonių evakuacijos kryptimi; rekomenduojama, kad durys ir vartai nebūtų vieni prieš kitus.

19.1.9. Įėjime ir išėjime turi būti įrengtas vandens čiaupas ir grindų trapas.

19.2. Avariniam išėjimui (anga, avarinis tunelis, avarinio išlipimo šachta), kuris turi vesti už pastato griūties zonos arba būti apsaugotas nuo užgriuvimo, keliami šie reikalavimai:

19.2.1. Horizontalaus avarinio išėjimo tunelio matmenys: plotis – 1,2 m arba didesnis, aukštis – 2 m arba didesnis; vertikalios avarinio išlipimo šachtos su kopėtėlėmis matmenys: plotis – 1,2 m arba didesnis, ilgis – 0,9 m arba didesnis.

19.2.2. Avarinės angos ilgis ir plotis – ne mažiau kaip 800 × 800 mm.

19.2.3. Avarinės angos apačia iš vidinės pusės turi būti ne aukščiau kaip 1,2 m nuo grindų.

19.2.4. Avariniai liukai atidaromi į žmonių apsaugos patalpos vidų.

19.2.5. Avarinis liukas žmonių apsaugos patalpos atitvaroje turi būti hermetiškas.

19.3. Žmonių apsaugos patalpai keliami šie reikalavimai:

19.3.1. Žmonių apsaugos (saugios darbo vietos) patalpų plotas vienam asmeniui turi būti ne mažesnis kaip 2 m².

19.3.2. Slėptuvei funkcionuoti skirtai įrangai reikalingas plotas vertinamas papildomai.

19.3.3. Jei reikalingas žmonių apsaugos patalpos plotas yra didesnis nei 90 m², ji dalijama į du skyrius.

19.4. Medicinos punktas, kurio plotas ne mažesnis kaip 9 m², įrengiamas, kai slėptuvės plotas yra didesnis nei 135 m²; medicinos postas kitoje patalpoje, kuriam skiriama ne mažiau kaip 2 m², įrengiamas, kai slėptuvės plotas – 135 m² arba mažesnis.

20. Pagalbinės patalpos – sanitariniai mazgai, dušai, maisto sandėlis su maistui ruošti skirta zona (virtuve), geriamojo vandens atsargų patalpa, avarinio nuotekų rezervuaro patalpa:

20.1. Sanitariniams mazgams, dušams keliami šie reikalavimai:

20.1.1. Tualetų kabina turi būti ne mažesnė kaip 0,7 m².

20.1.2. Viena tualetų kabina numatoma ne mažiau kaip 20 žmonių. Tualetų kabinos moterims ir vyrams atskiros.

20.1.3. Prausyklos ir dušo patalpos priskiriamos atskirai vyrams ir moterims, jei yra galimybė, ir riboto judumo asmenims. Vienas dušas skiriamas 20 žmonių.

20.1.4. Kai slėptuvė projektuojama mažiau nei 25 žmonėms, vietoj prie inžinerinių vandentiekio ir nuotekų sistemų prijungto tualetu galima naudoti sausuosius tualetus (absorbuojančia medžiaga (durpėmis, pjuvenomis, biosubstratu ar pan.) užpildytas klozetas, kurio nereikia prijungti prie inžinerinių sistemų), kuriems numatoma ne mažiau kaip 0,3 m² grindų ploto.

20.1.5. Sanitariniai mazgai įrengiami prie išorinių slėptuvės sienų.

20.1.6. Ne mažiau kaip vienas slėptuvėje įrengtas sanitarinis mazgas turi būti pritaikytas asmenų su negalia poreikiams pagal statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ [4.18] reikalavimus.

20.2. Maisto sandėliui su maistui ruošti skirta zona (virtuve) keliami šie reikalavimai:

20.2.1. Virtuvei skiriama ne mažiau kaip 2 m², joje numatoma vieta mikrobangų krosnei, šaldytuvui ir geriamojo vandens šildytuvui.

20.2.2. Maisto sandėlis, kai slėptuvė skirta daugiau kaip 25 žmonėms, privalo būti 5 m², papildomai 50 žmonių plotas didinamas 1 m²; jeigu nustatytas maisto sandėlio plotas didesnis nei 16 m², planuojamos dvi ar daugiau patalpų, kurios turi būti skirtingose slėptuvės vietose.

20.2.3. Maisto ruošimo patalpa turi atitikti maisto tvarkymo higienai ir maisto saugai užtikrinti keliamus reikalavimus, nustatytus 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 dėl maisto produktų higienos II priede [4.1].

20.3. Geriamojo vandens atsargų patalpai keliami šie reikalavimai:

20.3.1. Geriamojo vandens atsargų patalpa įrengiama, kai slėptuvė skirta daugiau kaip 25 žmonėms.

20.3.2. Geriamojo vandens atsargoms saugoti reikalingas patalpos plotas nustatomas įvertinus saugomo geriamojo vandens tūrį.

20.4. Avarinio nuotekų rezervuaro patalpai papildomi reikalavimai nekeliami.

21. Slėptuvėje gali būti įrengiamos ir kitos techninės patalpos, kai jos būtinos slėptuvei funkcionuoti (slėptuvei funkcionuoti skirtai įrangai ir inventoriui, vėdinimo sistemai, suslėgto oro ir deguonies balionams, atliekų konteineriams, elektros generatoriams laikyti ir kt.).

22. Slėptuvės patalpų aukštis – 2,1 m arba didesnis; po sijomis ir vamzdžiais gali būti 1,9 m arba daugiau.

23. Slėptuvė turi būti įrengiama kaip atskiras I atsparumo ugniai laipsnio 3 gaisro apkrovos kategorijos gaisrinis skyrius, nuo kitos paskirties pastatų ir patalpų atskirtas gaisrinių skyrių atskyrimo sienomis ir perdangomis [4.11].

24. Slėptuvės patalpose turi būti numatytos pirminių gaisro gesinimo priemonių laikymo vieta.

ANTRASIS SKIRSNIS REIKALAVIMAI SLĖPTUVĖS KONSTRUKCIJOMS

25. Projektuojant būtina nurodyti skaičiuotinį eksploatacijos laikotarpį:

25.1. Slėptuvių konstrukcijų ir kitų įprastųjų konstrukcijų eksploatacijos laikotarpio kategorija – 5 (laikotarpis – 100 metų).

25.2. Slėptuvių pastato dalių, kurias reikia pakeisti, ir pastato įranga, kuri turi būti montuojama betoninėse konstrukcijose, tarnavimo laikas yra 50 metų.

26. Slėptuvės laikančiosios konstrukcijos turi būti surenkamo arba monolitinio gelžbetonio.

27. Slėptuvės konstrukcijos gali būti pastato laikančiųjų konstrukcijų dalis.

28. Deformacinės siūlės, kurių reikia likusiai pastato konstrukcijos daliai, turi būti už slėptuvės ribų.

29. Kai slėptuvių perimetrinės sienos liečiasi, tarp slėptuvių turi būti palikta deformacinė siūlė.

30. Pertvaras dėl atsparumo vibracijai ir smūgiams mūryti draudžiama.

31. Patalpų vidinių sienų ir lubų apdailai turi būti naudojami ne žemesnės kaip B-s1, d0 degumo klasės statybos produktai, grindims – ne žemesnės kaip D_{FL}-s1 klasės statybos produktai.

32. Sienos ir lubos neturi būti tinkuojamos, gali būti išlyginamos betono pagrindu pagamintu skiediniu. Jei lubos betoninės ar išlygintos betono pagrindu pagamintu skiediniu ir paliekamos be apdailos, jos turi būti apdorotos dulkes surišančia priemone. Grindys gali būti išklotos plytelėmis.

33. Slėptuvės perimetrinės sienos ir denginys turi būti ne mažesnio kaip 300 mm gelžbetonio storio.

34. Slėptuvės grindys, laikančiosios gelžbetoninės pertvaros, kolonos ir dviejų aukštų slėptuvės gelžbetoninė perdanga turi būti ne mažesnio kaip 150 mm storio.

35. Slėptuvės išorinėse sienose (iš slėptuvės vidinės pusės) gali būti įrengiami įgilinimai. Slėptuvės perdangoje draudžiama įrengti įgilinimus.

36. Slėptuvė turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.01.01(1):2005 „Esminis statinio reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ [4.14] ir STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ [4.15] keliamus reikalavimus.

37. Slėptuvės konstrukcijos turi atlaikyti aplinkinių statinių ir virš slėptuvės perdangos esančių statinio aukštų konstrukcijų griūties sukeltas 0,2 MPa dinamines apkrovas, ties avarinio išėjimo koridoriumi – 0,025 MPa.

38. Slėptuvės konstrukcijos turi būti suprojektuotos taip, kad atlaikytų 0,2 MPa sprogimo bangos sukeltą apkrovą ir dėl to atsirandančias vibracines apkrovas.

39. Pastato perimetrinė konstrukcijų griūties zona lygi 1/3 pastato aukščio ties konkrečia vieta.

40. Vertinant griūtį, būtina atsižvelgti į visus šalia esančius pastatus.

41. Projektuojant slėptuvės pamatus, atsižvelgiama į ketvirtadalį vertikaliųjų gniuždymo ir griūties apkrovų.

42. Durys, vartai, liukai, vožtuvai ir kita slėptuvei funkcionuoti skirta įranga turi būti apsaugota apsauginėmis konstrukcijomis nuo 45 laipsnių ar statesnio kampo iš šono arba viršaus lekiančių duženų ar kulų.

43. Avarinio išėjimo angos uždarymo konstrukcija turi būti išardoma, o aplink angą esantis dirvožemis turi būti lengvai iškasamas.

44. Avarinio išėjimo koridorius iš slėptuvės turi būti įrengtas taip, kad tęstųsi virš arba po žeme už griūties zonos ribų. Jei nėra galimybės įrengti šio koridoriaus statinio statybos žemės sklype, toks išėjimas gali būti įrengiamas gretimame žemės sklype gavus gretimo sklypo savininko raštišką sutikimą. Kaip avarinio išėjimo koridorius gali būti numatytas inžinerinių tinklų kolektorius, komunikacinis koridorius ar pan, jei jų konstrukcija tinkama evakuoti žmonėms.

TREČIASIS SKIRSNIS SLĖPTUVĖS INŽINERINĖS SISTEMOS

45. Jei Reglamentas nenustato kitaip, projektuojant slėptuvės inžinerines sistemas taikomi teisės aktų reikalavimai tos paskirties pastatui, kuriame įrengta slėptuvė, arba gyvenamosios paskirties pastatams galiojančių teisės aktų reikalavimai, jei projektuojamas savarankiškas, kaip atskiras nekilnojamojo turto kadastro objektas registruojamas slėptuvės pastatas.

Šildymo sistema

46. Slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta šildymo sistema.

47. Slėptuvėje ekstremaliosios situacijos ar karo metu šildymo sistema turi palaikyti ne žemesnę temperatūrą nei higienos normų reglamentuojami pakankamos šiluminės aplinkos parametrai [4.7].

48. Higienos normas atitinkanti slėptuvės temperatūra ekstremaliosios situacijos ar karo metu gali būti pasiekta per slėptuvės paruošimo naudoti laiką.

49. Slėptuvės šildymo prietaisai turi būti reguliuojami ir (išjungiami) ir rankiniu būdu.

50. Slėptuvėje turi būti suprojektuotas rezervinis šilumos šaltinis – elektriniai šildytuvai.

51. Elektrinių šildytuvų galia parenkama vertinant, kad temperatūra slėptuvės patalpose, jei nebūtų vidinių šilumos pritekėjimų, nenukristų žemiau 0 °C.

52. Kai slėptuvei šildyti naudojamas šilumnešis, turėtų būti įrengiama atskira šilumnešio tiekimo atšaka iš pastato šilumos punkto arba katilinės su atjungimo armatūra, kuria iš slėptuvės patalpų galima visiškai atjungti šilumnešio tiekimą į slėptuvę.

53. Jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, slėptuvėse turi būti palaikomi tokie šiluminio komforto parametrai, kad nesusidarytų nepageidaujamiems reiškiniams – kondensacijai, pelėsiui, korozijai – atsirasti palankios sąlygos, nesugestų slėptuvei funkcionuoti skirta įranga ir konstrukcijos.

Vėdinimo sistema

54. Slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta vėdinimo sistema.

55. Į slėptuvės patalpas tiekiamo lauko oro kiekis nustatomas toks, kad patalpose CO₂ koncentracija neviršytų 10000 ppm, kai slėptuvėje diegiama apsauga nuo jonizuojančiosios spinduliuotės – radioaktyviųjų medžiagų, arba 15000 ppm – kai slėptuvėje diegiama apsauga nuo cheminių medžiagų dujų ir aerozolių pavidalu.

56. Kai į slėptuvę dėl išorinės taršos arba kitų priežasčių nebeįmanoma tiekti lauko oro, slėptuvės vidaus oras turi būti recirkuliuojamas ir regeneruojamas taip, kad patalpose CO₂ koncentracija neviršytų 20000 ppm ir oro temperatūra dėl regeneracijos proceso papildomai nepadidėtų.

57. Slėptuvės patalpų vėdinimo sistamai, skirtai naudoti ekstremaliosios situacijos ar karo metu, keliami šie reikalavimai:

57.1. Lauko oro paėmimo anga turi būti atspari griūčiai arba įrengta už griūties zonos ribų.

57.2. Bet kokia slėptuvės atitvarose įrengiama anga turi būti atspari ne silpnėnei smūgio bangai, negu yra atspari atitvara, kurioje ta anga įrengiama.

57.3. Slėptuvės patalpos, išskyrus įėjimą ir išėjimą, ekstremaliosios situacijos ar karo metu turi būti įrengtos taip, kad jų viduje būtų galima sukurti 50 Pa viršslėgį.

57.4. Oras iš slėptuvės šalinamas per nešvarias patalpas naudojant 35 Pa slėgio viršslėgio vožtuvus.

57.5. Vėdinimo sistemos ventiliatoriai turi turėti galimybę veikti nuo elektros tiekimo tinklo ir rankiniu režimu arba nuo elektros tiekimo tinklo ir rezervinio elektros energijos generatoriaus.

57.6. Jei dėl vėdinimo sistemos žmonių apsaugos patalpose darbuotojams gali kilti triukšmo sukeliama profesinė rizika, vėdinimo sistemų sukeltas triukšmas turi būti toks, kad atitiktų Darbuotojų apsaugos nuo triukšmo keliamos rizikos nuostatų [4.20] reikalavimus.

57.7. Jei oras užterštas cheminėmis ir (arba) radioaktyviosiomis medžiagomis, tiekiamas į slėptuvės patalpas oras turi būti filtruojamas sertifikuotais filtrais, kurių filtravimo ir (ar) atskyrimo efektyvumas turi būti didesnis nei 99,99 proc.

57.8. Naudoti ekstremaliosios situacijos ar karo metu skirta vėdinimo sistemos įranga, jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, turi būti apsaugota nuo pažeidimo mechaninėmis priemonėmis.

57.9. Vėdinimo sistema, skirta naudoti ne ekstremaliosios situacijos ar karo metu, per slėptuvės parengimo naudoti laiką turi būti atjungiama, įjungta paliekama tik vėdinimo sistema, skirta slėptuvei funkcionuoti.

58. Kai slėptuvės viduje įrengiamas rezervinis elektros energijos generatorius, šio generatoriaus patalpa įrengiama laikantis bendrųjų rezervinio elektros generatoriaus patalpų įrengimo reikalavimų, taikomų tiekiant orą, skirtą degimo procesui, šalinant degimo produktus ir perteklinę šilumą, vertinant tai, kad bet kokia slėptuvės atitvarose įrengiama anga turi būti atspari ne silpnėnei smūgio bangai, negu yra atspari atitvara, kurioje ta anga įrengiama.

Vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemos

59. Geriamasis vandentiekis, atitinkantis Lietuvos Respublikos geriamojo vandens įstatymo 7 straipsnio 1, 2 dalių nuostatas [4.4], turi būti įrengtas šiose slėptuvės patalpose:

59.1. žmonių apsaugos patalpoje, kai slėptuvės talpumas – 25 vietų ir didesnis;

59.2. medicinos punkte, sanitariniuose mazguose, maisto ruošimo patalpoje, įėjime ir išėjime.

60. Skaičiuojamos geriamojo vandens sąnaudos vienam saugomam žmogui (kai veikia išorinis vandentiekis) turi būti ne mažesnės kaip 2 l/h ir 25 l/parą (skaičiuojamasis debitas 0,1 l/s).

61. Slėptuvės geriamasis vandentiekis turi būti prijungiamas prie pastato vandentiekio įvado (už įvadinio vandens skaitiklio) per atskirą atšaką su slėptuvės patalpoje įtaisyta atjungimo armatūra.

62. Jei pastate, kuriame yra slėptuvė, žmonių veiklos metu reikalingi du geriamojo vandentiekio įvadai, slėptuvės geriamasis vandentiekis prijungiamas prie kiekvieno įvado atskiromis atšakomis. Ant kiekvienos atšakos slėptuvės patalpoje turi būti įtaisyta atjungimo armatūra.

63. Geriamasis vanduo, atitinkantis Lietuvos higienos normos HN 24:2023 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ reikalavimus [4.9], tiekiamas maisto ruošimo patalpoje, medicinos punkte, įėjime ir išėjime – į vieną čiaupą, o sanitariniuose mazguose – į buitinius sanitarinius prietaisus ir į vieną papildomą čiaupą nešiojamiems geriamojo vandens indams pripildyti (čiaupas įrengiamas 0,8 m aukštyje virš grindų lygio).

64. Žmonių apsaugos patalpoje įrengiami vandens čiaupai laikantis šių reikalavimų:

64.1. Apsaugos patalpoje, kurios talpumas – 30 vietų, įrengiamas 1 čiaupas.

64.2. Jei žmonių apsaugos patalpos talpumas yra mažesnis už talpumą, kartotinį 30, papildomas vienas čiaupas įtaisomas tik tuo atveju, kai skirtumas tarp faktiško talpumo ir talpumo, kartotinio 30, yra ne mažesnis kaip 15 vietų.

64.3. Jei slėptuvėje planuojamos kelios žmonių apsaugos patalpos, čiaupai įrengiami kiekvienoje patalpoje.

65. Į žmonių apsaugos patalpą, kurios talpumas mažesnis nei 30 vietų, geriamasis vanduo atnešamas uždaruose induose, kurie pripildomi iš čiaupo, įtaisyto viename iš sanitarinių mazgų.

66. Geriamojo vandens atsargos bakai, kai jų talpa yra didesnė kaip 2 m³, laikomi atskiroje patalpoje.

67. Slėptuvėje turi būti numatyta geriamojo vandens atsargų laikymo vieta atsižvelgiant į planuojamą žmonių skaičių slėptuvėje.

68. Jei statybos sklype, kuriame planuojama statyti slėptuvę, įrengiamas artezinis gręžinys, slėptuvė turi būti prijungta prie jo atskira linija.

69. Jei statybos sklype yra du geriamojo vandens tiekimo šaltiniai, slėptuvė prijungiama prie abiejų šaltinių atskirais įvadais. Šiuo atveju geriamojo vandens atsargos gali būti sumažinamos 50 proc.

70. Slėptuvės buitinių nuotekų sistema turi būti prijungta prie išorės buitinių nuotekų sistemos išleistuvais, nesujungtais su statinio kitų patalpų nuotekų sistema.

71. Slėptuvės atskiroje patalpoje turi būti įrengtas avarinis nuotekų rezervuaras, kuris naudojamas, kai nuotekos nebeišleidžiamos į išorės buitinių nuotekų sistemą. Avarinio nuotekų rezervuaro tūris vienam asmeniui yra 2 l/parą.

72. Įėjimas į avarinio nuotekų rezervuaro patalpą turi būti įrengtas per įėjimą ir išėjimą.

73. Avarinio nuotekų rezervuaro perdangoje turi būti įrengta anga, kad ją būtų galima naudoti kaip klozeto puodą.

74. Jei slėptuvės buitinių nuotekų sistemos negalima prijungti prie išorės buitinių nuotekų sistemos savitaka, įrengiama siurblinė lauke (be antžeminės dalies) arba gretimose prie slėptuvės patalpose (už slėptuvės užsandarinamojo kontūro).

75. Buitinių nuotekų stovai įrengiami be vėdinamosios dalies.

76. Slėptuvę, kurios talpumas – 25 vietos ir mažesnis, leidžiama prijungti prie vietinės buitinių nuotekų sistemos su nuotekų kaupimo rezervuaru lauke, įrengiant virš jo hermetišką liuką.

Elektros sistema

77. Slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta elektros tiekimo iš tinklo iš dviejų nepriklausomų elektros tiekimo šaltinių sistema.

78. Slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta rezervinio elektros energijos tiekimo iš slėptuvėje įrengto elektros generatoriaus sistema. Turi būti numatyta papildomo elektros generatoriaus prijungimo iš lauko galimybė. Pagrindinė rezervinio elektros energijos tiekimo paskirtis – patalpų apšvietimas, vėdinimas ir kritinių sistemų, būtinų slėptuvės funkcinei paskirčiai užtikrinti (medicininės įrangos, personalo darbo funkcijoms atlikti skirtų elektros prietaisų ir pan.),

veikimo užtikrinimas. Detalūs reikalavimai elektros generatoriui (techninės charakteristikos) nustatomi atsižvelgiant į slėptuvės funkcinę paskirtį ir joje numatytus elektros prietaisus.

79. Vidaus elektros tinklas. Slėptuvėje žmonėms pagal numatytą jų skaičių ir reikmes turi būti suprojektuoti ir įrengti kištukiniai elektros lizdai, jie turi būti paruošti naudoti. Šie lizdai tolygiai išdėstomi patalpose pagal funkcinę paskirtį. Jie turi būti su įžeminimo kontaktais ir prijungti prie bendro įžeminimo kontūro.

80. Turi būti numatytas elektros tiekimas ir vidaus elektros tinklai rezerviniam šilumos šaltiniui – elektriniams radiatoriams – prijungti.

81. Pagrindinis elektros tiekimas slėptuvėje gali būti užtikrintas prisijungiant prie pastato paskirstymo skydo.

82. Įvadiniai kabeliai, kertantys statinio konstrukcijas, turi būti tinkamai užsandarinti. Komutaciniai aparatai, kuriais valdomas elektros tiekimas slėptuvei, turi būti aiškiai pažymėti.

83. Prijungiami elektros įrenginiai paskirstomi į atskiras grupes taip, kad vienos grupės gedimai nepažeistų kitų grupių įrenginių.

84. Elektros įrenginiai gali būti montuojami ant sienų ir lubų paviršiaus, įmontuojami į pastato konstrukcijas. Neleidžiama montuoti elektros instaliacijos ant judamų paviršių ar patalpų ventiliacijai skirtų konstrukcijų.

85. Turi būti įrengtas slėptuvės apšvietimas, įskaitant avarinį. Avariniam apšvietimui numatomi individualaus maitinimo avariniai šviestuvai ir (arba) kompleksiniai avarinio apšvietimo šviestuvai. Visose slėptuvės patalpose horizontalioji apšvieta turi būti ne mažesnė kaip 50 lx. Apšvietimo galia turi būti ne didesnė kaip 15 W/m².

86. Turi būti užtikrintas apšvietimo valdymas rankiniu būdu. Apšvietimą leidžiama valdyti ir judesio jutikliais. Jie jungiami lygiagrečiai su apšvietimo valdymo jungikliu taip, kad apšvietimą būtų galima valdyti jungikliu nepriklausomai nuo judesio jutiklio funkcionalumo bei jautrumo. Jungiklis turi būti pažymėtas nurodant jo funkciją.

87. Atsijungus pagrindiniam avarinio apšvietimo maitinimo šaltiniui, automatiškai turi būti įjungiamas maitinimas iš nepriklausomo maitinimo šaltinio. Toks šaltinis avarinio apšvietimo šviestuvus turi maitinti ne trumpiau, nei yra nustatytas būtinų priemonių privalomo sukaupimo laikotarpis sutrikus elektros energijos tiekimui ir (ar) gedimų atveju [4.6].

Elektroninių ryšių sistema

88. Slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta elektroninių ryšių sistema – stacionarus interneto ryšys.

89. Ryšio priemonės. Atsižvelgiant į projektavimo užduotį, slėptuvėje turi būti suprojektuota ir įrengta elektroninių ryšių sistema – fiksuotas telefono ryšys, radijo ryšys.

Kitos sistemos

90. Slėptuvėje turi būti įrengta gaisro aptikimo ir signalizavimo sistema (turi veikti ne tik garso, bet ir šviesos signalai) [4.13] arba stacionariosios gaisrų gesinimo sistemos [4.12]. Elektroninės ar automatinės įėjimo ir išėjimo valdymo sistemos turi būti automatiškai ar mechaniškai atblokuojamos, kad nutrūkus elektros tiekimui asmenys galėtų patekti į slėptuvę ar iš jos išeiti.

V SKYRIUS

KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIO PROJEKTAVIMO IR ĮRENGIMO REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIUI

91. Kolektyvinės apsaugos statinio plotas parenkamas pagal ekstremaliųjų situacijų ar karo metu jame numatomų apsaugoti gyventojų skaičių [4.2, 4.5].

92. Kolektyvinės apsaugos statiniai, atsižvelgiant į jų suteikiamą apsaugą gyventojams, skirstomi į 3 kategorijas:

92.1. III kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniai, suteikiantys apsaugą nuo stichinių, katastrofinių meteorologinių, išskyrus hidrologinius, reiškinių;

92.2. II kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniai, suteikiantys apsaugą nuo stichinių, katastrofinių meteorologinių, išskyrus hidrologinius, reiškinių ir kinetinių grėsmių;

92.3. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniai, suteikiantys apsaugą nuo stichinių, katastrofinių meteorologinių, išskyrus hidrologinius, reiškinių, kinetinių grėsmių, jonizuojančiosios spinduliuotės ir kenksmingų medžiagų, dujų ir aerozolių.

93. Naudingojo (pagrindinio) patalpų ploto poreikis vienam gyventojui kolektyvinės apsaugos statinyje nustatytas Slėptuvių, kolektyvinės apsaugos statinių ir priedangų poreikio nustatymo, parinkimo, žymėjimo, jų parengties organizavimo ir naudojimo tvarkos apraše [4.5].

94. Parengtas kolektyvinės apsaugos statinys, papildomai neparūpinant būtinosiomis priemonėmis ir kitais kolektyvinės apsaugos statiniui funkcionuoti reikalingais ištekliais, turi būti tinkamas naudoti ne trumpiau, kaip nustatyta Valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų įstaigų, ūkio subjektų ir veiklos vykdytojų kaupiamų jų nepertraukiamos veiklos vykdymui užtikrinti būtinų priemonių ir asmeninių apsaugos priemonių sąrašo, kiekio ir laikotarpio nustatymo tvarkos apraše [4.6].

95. Jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, kolektyvinės apsaugos statinys gali būti naudojamas bet kokiai paskirčiai (išskyrus veiklai, susijusiai su gamyba ir sandėliavimu, kai statiniai pagal sprogimo ir gaisro pavojų, atsižvelgiant į juose esančių medžiagų kiekį, sprogų ir pavojingų medžiagų savybes, gamybos technologinių procesų ypatumus, priskiriami A_{sg}, B_{sg} ir C_g kategorijoms, ir veiklai, susijusiai su pavojingomis cheminėmis medžiagomis ir mišiniais), kuri netrukdo paruošti patalpą per parengimo naudoti laiką.

96. Privaloma projektuoti I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio apsaugą nuo jonizuojančiosios spinduliuotės.

97. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti numatyta vieta pirmosios medicininės pagalbos priemonėms laikyti.

98. Kolektyvinės apsaugos statinys turi būti pritaikytas riboto judumo asmenims. Jei tokios galimybės nėra, turi būti užtikrinta galimybė tokį asmenį transportuoti su kitų žmonių pagalba.

99. III kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniuose įrengiamos šios patalpos:

99.1. gyvenamoji patalpa. Gali būti viena arba kelios. Gulimai vietai (kelioms gulimoms vietoms, išdėstytoms viena virš kitos) numatoma daugiau kaip 1,8 m²; tarp gulimų vietų formuojami platesni nei 0,8 m išilginiai ir skersiniai praėjimai, centre ir kraštuose – platesni nei 1,2 m praėjimai; palei sienas – platesnis nei 0,75 m plotas inventoriui; sėdimų vietų numatoma daugiau nei 30 proc. apgyvendintų gyventojų. Kolektyviniuose apsaugos statiniuose, kuriuose – daugiau kaip 300 vietų, turi būti planuojama atskira žmonių apsaugos patalpa vaikams iki 11 metų, nėščioms ir maitinančioms moterims, psichosocialinę negalią turintiems asmenims. Šios patalpos talpumas turi būti ne mažesnis kaip 10 proc. bendro kolektyvinės apsaugos statinio talpumo;

99.2. sanitarinės patalpos: tualetai, prausyklos, dušai, skalbyklos ir džiovyklos. Viena tualetų kabina numatoma ne mažiau kaip 20 žmonių. Jei tualetų patalpų nėra, tinkamoje vietoje pastatomi kilnojami biotualetai. Tualetų kabinos priskiriamos atskirai moterims ir vyrams. Jei nėra galimybės įrengti atskirų prausyklos ir dušo patalpų vyrams ir moterims, jiems numatomas skirtingas laikas naudotis prausykla ir dušu. Gali būti numatoma vieta, kur nešvarius drabužius gyventojai galėtų išsiskalbti patys. Gali būti numatoma džiovyklos patalpa. Tualetų patalpoje turi būti bent viena kriauklė su karšto ir šalto vandens čiaupu. Ne mažiau kaip vienas kolektyvinės apsaugos statinyje įrengtas sanitarinis mazgas turi būti pritaikytas asmenų su negalia poreikiams pagal statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ [4.18] reikalavimus;

99.3. maitinimo (-si), maisto ruošimo, maisto produktų ir geriamojo vandens saugojimo patalpos. Maitinamasi atitinkamai įrengtoje patalpoje, kurioje vienu metu telpa ne mažiau kaip 30

proc. gyventojų. Maisto produktų saugojimo patalpoje turi būti šaldytuvai, lentynų, stelažų. Maisto ruošimo patalpa turi atitikti maisto tvarkymo higienai ir maisto saugai užtikrinti keliamus reikalavimus, nustatytus 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos II priede [4.1];

99.4. medicinos patalpa, kurios plotas – ne mažesnis kaip 9 m², ji įrengiama kuo arčiau gyvenamosios patalpos;

99.5. naminių gyvūnų laikymo patalpa (ji parenkama esant būtinumui);

99.6. kitų paskirčių patalpos (jos įrengiamos, jei yra tokia galimybė ir poreikis): bendrojo naudojimo, motinų su kūdikiais, psichologinės pagalbos, žaidimų patalpos vaikams iki 3 metų ir vyresniems, slaugomų asmenų ir asmenų su negalia, senyvo amžiaus gyventojų ar kitų gyventojų, turinčių individualių poreikių, patalpos.

100. II kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniuose įrengiamos III kategorijos kolektyviniams apsaugos statiniams privalomos patalpos ir papildomai priedangų reikalavimuose aprašytos patalpos.

101. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniuose įrengiamos slėptuvių reikalavimuose aprašytos patalpos, kurioms taikomi slėptuvių įrengimo reikalavimai, leidžiant žmonių apsaugos patalpos plotą sumažinti iki 0,75 m² vienam asmeniui, o pagalbines patalpas sujungti į vieną.

102. Kolektyvinės apsaugos statinio patalpose turi būti numatytos pirminių gaisro gesinimo priemonių laikymo vieta.

ANTRASIS SKIRSNIS

REIKALAVIMAI KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIO KONSTRUKCIJOMS

103. Projektuojant būtina nurodyti skaičiuotinį eksploatacijos laikotarpį:

103.1. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio konstrukcijų ir kitų įprastųjų konstrukcijų eksploatacijos laikotarpio kategorija – 4 (laikotarpis – 50 metų);

103.2. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio konstrukcijų ir kitų įprastųjų konstrukcijų eksploatacijos laikotarpio kategorija – 5 (laikotarpis – 100 metų).

104. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio laikančiosioms konstrukcijoms teikiama pirmenybė tokiu eiliškumu surenkamam ir monolitiniam gelžbetoniui, mūrinėms konstrukcijoms ir plieninėms konstrukcijoms.

105. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio laikančiosios konstrukcijos turi būti surenkamo arba monolitinio gelžbetonio.

106. III, II ir I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio laikančiosios konstrukcijos gali būti pastato laikančiųjų konstrukcijų dalis.

107. Deformacinės siūlės, kurių reikia likusiai pastato konstrukcijos daliai, turi būti už I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio ribų.

108. Kai I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinių perimetrinės sienos liečiasi, tarp I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinių turi būti palikta deformacinė siūlė.

109. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio pertvaros dėl atsparumo vibracijai ir smūgiams neturi būti mūrijamos.

110. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio sienos ir lubos neturi būti tinkuojamos. Leidžiama išlyginti betono pagrindu pagamintu skiediniu. Jei lubos betoninės ar išlygintos betono pagrindu pagamintu skiediniu ir paliekamos be apdailos, jos turi būti apdorotos dulkes surišančia priemone. Sienos ir grindys gali būti išklotos plytelėmis.

111. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio perimetrinės sienos ir denginys turi būti ne mažesnio kaip 300 mm gelžbetonio storio.

112. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio grindys, laikančiosios gelžbetoninės pertvaros ir kolonos bei dviejų aukštų kolektyvinės apsaugos statinio gelžbetoninė perdanga turi būti ne mažesnio kaip 150 mm storio.

113. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio išorinėse sienose (iš kolektyvinės apsaugos statinio vidinės pusės) gali būti įrengiami įgilinimai. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio perdangoje draudžiama įrengti įgilinimus.

114. III, II, I kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniai turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.01.01(1):2005 „Esminis statinio reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ [4.14] ir STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ [4.15] keliamus reikalavimus.

115. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio konstrukcijos turi atlaikyti aplinkinių statinių ir virš slėptuvės perdangos esančių statinio aukštų konstrukcijų griūties sukeltas 0,2 MPa dinamines apkrovas, ties avarinio išėjimo koridoriumi – 0,025 MPa.

116. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio konstrukcijos turi būti suprojektuotos taip, kad atlaikytų 0,2 MPa sprogimo bangos sukeltą apkrovą ir dėl to atsirandančias vibracines apkrovas.

117. Pastato perimetrinė konstrukcijų griūties zona lygi 1/3 pastato aukščio ties konkrečia vieta.

118. Vertinant griūtį, būtina atsižvelgti į visus šalia esančius pastatus.

119. Projektuojant I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio pamatus atsižvelgiama į ketvirtadalį vertikaliųjų gniuždymo ir griūties apkrovų.

120. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinio durys, vartai, liukai, vožtuvai ir kita I kategorijos kolektyvinės apsaugos statiniui funkcionuoti skirta įranga turi būti apsaugota apsauginėmis konstrukcijomis nuo 45 laipsnių ar statesnio kampo iš šono arba viršaus lekiančių duženų ar kulų.

121. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinių patalpų langus ir angas reikia uždengti smėlio maišais. Galimi apsaugos iš vidinės patalpos dalies sprendiniai – žaliuzės, plėvelių klijavimas ant stiklinių atitvarų, medinių skydų tvirtinimas.

122. Bet kurio tipo kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti įrengtas bent vienas avarinis išėjimas.

123. Avarinio išėjimo angos uždarymo konstrukcija turi būti išardoma, o aplink angą esantis dirvožemis lengvai iškasamas.

124. Avarinio išėjimo koridorius iš kolektyvinės apsaugos statinio turi būti įrengtas taip, kad tęstųsi virš arba po žeme už griūties zonos ribų. Jei nėra galimybės avarinio išėjimo koridoriaus įrengti statinio statybos žemės sklype, toks išėjimas gali būti įrengiamas gretimame žemės sklype gavus jo savininko raštišką sutikimą. Kaip avarinio išėjimo koridorius gali būti numatytas inžinerinių tinklų kolektorius, komunikacinis koridorius ar pan., jei jų konstrukcija yra tinkama evakuotis žmonėms.

TREČIASIS SKIRSNIS

KOLEKTYVINĖS APSAUGOS STATINIO INŽINERINĖS SISTEMOS

125. Jei Reglamentas nenustato kitaip, projektuojant kolektyvinės apsaugos statinio inžinerines sistemas taikomi teisės aktų reikalavimai tos paskirties pastatui, kuriame įrengtas kolektyvinės apsaugos statinys.

Šildymo sistema

126. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti suprojektuota ir įrengta šildymo sistema.

127. Ekstremaliosios situacijos ar karo metu kolektyvinės apsaugos statinyje šildymo sistema turi palaikyti ne žemesnę temperatūrą, nei higienos normų reglamentuojama minimali temperatūra gyvenamosios paskirties pastatuose [4.8].

128. Ekstremaliosios situacijos ar karo metu minimali kolektyvinės apsaugos statinio vidaus temperatūra turi būti pasiekta per kolektyvinės apsaugos statinio paruošimo naudoti laiką.

129. Kolektyvinės apsaugos statinyje šildymo prietaisai turi būti reguliuojami ir (ar) išjungiami ir rankiniu būdu.

130. Kolektyvinės apsaugos statinyje žmonių apsaugos patalpose turi būti numatytas rezervinis šilumos šaltinis – elektriniai šildytuvai, kurie gali būti pristatomi per kolektyvinės apsaugos statinio paruošimo naudoti laiką.

131. Parenkant elektrinių šildytuvų galią vertinama, kad temperatūra kolektyvinės apsaugos statinio patalpose nenukristų žemiau minimalios reglamentuojamos temperatūros gyvenamosios paskirties pastatuose, atsižvelgiant į tai, kad patalpos papildomai prišyla ir nuo žmonių.

132. Jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti palaikomi tokie šiluminio komforto parametrai, kad nesusidarytų nepageidaujamiems reiškiniams – kondensacijai, pelėsiui, korozijai – atsirasti palankios sąlygos, nesugestų slėptuvei funkcionuoti skirta įranga ir konstrukcijos.

Vėdinimo sistema

133. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti suprojektuota ir įrengta vėdinimo sistema.

134. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinyje į patalpas tiekiamo lauko oro kiekis nustatomas toks, kad patalpose CO₂ koncentracija neviršytų 10000 ppm, I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinyje neviršytų 20000 ppm.

135. Kai III arba II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinys įrengiamas pastate su mechanine vėdinimo sistema, vėdinimo sistemai papildomi reikalavimai nekeliami.

136. Kai III arba II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinys įrengiamas pastate su natūraliu vėdinimu, oras negali patekti per langus naudojant langų tarpinio atidarymo padėtis.

137. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinių vėdinimui keliami slėptuvėms taikomi reikalavimai.

138. Naudoti ekstremaliosios situacijos ar karo metu skirta vėdinimo sistema, jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, turi būti apsaugota nuo pažeidimo mechaninėmis priemonėmis.

139. Vėdinimo sistema, skirta naudoti ekstremaliosios situacijos ar karo metu, turi būti atjungiamą, užtikrinant, kad galės būti įjungta rengiant kolektyvinės apsaugos statinį naudoti.

Vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemos

140. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti suprojektuotos ir įrengtos geriamojo vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemos. Geriamajam vandeniui tiekti naudojami vamzdžiai, jų antikorozinė danga ir kita įranga turi atitikti Lietuvos Respublikos geriamojo vandens įstatymo 7 straipsnio 1, 2 dalių nuostatas [4.4].

141. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinyje geriamojo vandentiekio ir nuotekų sistemos turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvai. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“ reikalavimus [4.16].

142. III ir II kategorijos kolektyvinės apsaugos statinyje karšto vandens sistemos turi atitikti Pastatų karšto vandens sistemų įrengimo taisyklių reikalavimus [4.19].

143. Karštas vanduo turi atitikti visuomenės sveikatos saugos reikalavimus, nustatytus Lietuvos higienos normoje HN 136:2023 „Karšto vandens visuomenės sveikatos saugos reikalavimai“ [4.10].

144. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti numatyta geriamojo vandens atsargų laikymo vieta atsižvelgiant į planuojamą žmonių skaičių kolektyvinės apsaugos statinyje.

145. I kategorijos kolektyvinės apsaugos statinių geriamojo vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemų įrengimo reikalavimai nustatomi tokie patys kaip slėptuvėms.

Elektros sistema

146. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti suprojektuota ir įrengta elektros tiekimo iš tinklo sistema.

147. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti suprojektuota ir įrengta rezervinio elektros energijos tiekimo iš rezervinio energijos šaltinio sistema. Turi būti numatyta rezervinio elektros generatoriaus prijungimo iš pastato išorės galimybė. Rezervinis elektros generatorius ir kuras turi būti pristatomi per kolektyvinės apsaugos statinio parengimo naudoti laiką. Pagrindinė rezervinio elektros energijos tiekimo paskirtis – minimalus patalpų temperatūros palaikymas, ryšio priemonių

funkcionalumo užtikrinimas ir apšvietimas. Rezervinio elektros energijos tiekimo šaltinis šviestuvus turi maitinti ne trumpiau, nei yra nustatytas būtinų priemonių privalomo sukaupto laikotarpis sutrikus elektros energijos tiekimui ir (ar) gedimų atveju [4.6].

148. Vidaus elektros tinklas. Kolektyvinės apsaugos statinyje kištukiniai elektros lizdai paruošiami naudoti per kolektyvinės apsaugos statinio parengimo naudoti laiką.

149. Kolektyvinės apsaugos statinyje apšvietimas įrengiamas vadovaujantis aktualiais teisės aktų reikalavimais.

Kitos sistemos

150. Kolektyvinės apsaugos statinyje turi būti įrengtos gaisro aptikimo ir signalizavimo sistemos (turi veikti ne tik garso, bet ir šviesos signalai) [4.13] arba stacionariosios gaisrų gesinimo sistemos [4.12].

VI SKYRIUS PRIEDANGOS PROJEKTAVIMO IR ĮRENGIMO REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS BENDRIEJI REIKALAVIMAI PRIEDANGAI

151. Priedangos plotas parenkamas atsižvelgiant į pastato, kuriame įrengiama priedanga, projekte numatytų būnančių, dirbančių gyventojų skaičių [4.2, 4.5].

152. Priedanga projektuojama ir įrengiama ne mažiau nei 60 proc. gyventojų, darbuotojų nuo pastate, kuriame įrengiama priedanga, numatomo vienu metu galinčių būti maksimalaus gyventojų, darbuotojų skaičiaus.

153. Maksimalus pastato ar jo dalies plotas, skirtas priedangai, neribojamas.

154. Jei nėra ekstremaliosios situacijos ar karo, priedanga gali būti naudojama bet kokiai paskirčiai, kuri netrukdo paruošti priedangos per parengimo naudoti laiką. Jei kaip priedanga projekte numatoma požeminė automobilių stovėjimo aikštelė, į tokios priedangos plotą įskaičiuojami praėjimų, tarpų tarp transporto priemonių, pravažiavimų, kiti laisvi plotai ir pusė požeminėje automobilių stovėjimo aikštelėje suprojektuotų transporto priemonių stovėjimo vietų. Duomenys, kad patalpa (-os) pritaikyta (-os) priedangai, turi būti įrašomi Nekilnojamojo turto registre.

155. Priedangoje statytojo (užsakovo) pageidavimu gali būti suprojektuotos ir įrengtos apsaugos priemonės nuo kenksmingų medžiagų, dujų ir aerozolių.

156. Priedangos projekte statytojo (užsakovo) pageidavimu gali būti numatyta apsauga nuo jonizuojančiosios spinduliuotės.

157. Priedangoje turi būti numatyta vieta pirmosios medicininės pagalbos priemonėms laikyti.

158. Priedangoje neformuojamos atskiros patalpos, tačiau įėjimui ir išėjimui keliami šie reikalavimai:

158.1. Judėjimo takai bei įėjimas ir išėjimas į priedangą turi būti pritaikyti riboto judumo asmenims. Jei tokios galimybės nėra, turi būti užtikrinta galimybė riboto judumo asmenį transportuoti su kitų žmonių pagalba.

158.2. Mažiausias įėjimo ir išėjimo durų ir vartų varčios plotis turi būti ne mažesnis kaip 0,8 m [4.11].

158.3. Turi būti ne mažiau kaip vienas įėjimas ir išėjimas ir ne mažiau kaip vienas avarinis įėjimas ir išėjimas, jei yra galimybė, įrengti skirtingose priedangos pusėse vienas nuo kito ne mažesniu nei 10 m atstumu (avarinis išėjimas – anga, avarinis tunelis, avarinio išlipimo šachta).

158.4. Įėjimo ir išėjimo durys ir vartai iš išorinės priedangos pusės turi būti ne mažesnio kaip EI₂ 60–C3 atsparumo ugniai, atsparūs ne mažesniai kinetiniam poveikiui nei siena, kurioje tos durys ir vartai įmontuoti.

158.5. Jeigu priedangos įėjimas ir išėjimas yra be lauko durų ir vartų, priedangos erdvė turi būti apsaugota nuo sprogo smūgio bangos sienomis formuojant 90 laipsnių posūkį įėjimo ir išėjimo kelyje.

159. Evakuacijos iš priedangos kelyje draudžiama numatyti lifthus ir keltuvus.

160. Priedangos turi būti įrengiamos kaip atskiras I atsparumo ugniai laipsnio 3 gaisro apkrovos kategorijos gaisrinis skyrius, nuo kitos paskirties pastatų ir patalpų atskirtos šių skyrių atskyrimo sienomis ir perdangomis [4.11].

161. Priedangos patalpose turi būti numatyta pirminių gaisro gesinimo priemonių laikymo vieta.

ANTRASIS SKIRSNIS REIKALAVIMAI PRIEDANGOS KONSTRUKCIJOMS

162. Projektuojant būtina nurodyti skaičiuotinį eksploatacijos laikotarpį. Priedangos konstrukcijų ir kitų įprastųjų konstrukcijų eksploatacijos laikotarpio kategorija – 4 (laikotarpis – 50 metų).

163. Priedangos konstrukcijos gali būti pastato laikančiųjų konstrukcijų dalis.

164. Priedanga projektuojama ir įrengiama iš masyvių konstrukcijų elementų – monolitinio arba surenkamo gelžbetonio, mūro konstrukcijų.

165. Patalpų vidinių sienų ir lubų apdailai turi būti naudojami ne žemesnės kaip B-s1, d0 degumo klasės statybos produktai, grindims – ne žemesnės kaip D_{FL}-s1 klasės statybos produktai.

166. Priedanga turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.01.01(1):2005 „Esminis statinio reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ [4.14] ir STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ [4.15] reikalavimus.

167. Priedangos konstrukcijos turi atlaikyti aplinkinių statinių ir virš priedangos perdangos esančių statinio aukštų konstrukcijų griūties sukeltas dinamines 0,035 MPa apkrovas, ties avariniu išėjimu – 0,025 MPa.

168. Priedangos konstrukcijos turi būti suprojektuotos taip, kad atlaikytų 0,035 MPa sprogo bangos sukeltą apkrovą ir dėl to atsirandančias vibracines apkrovas.

169. Draudžiama projektuoti priedangoje langus.

170. Avarinio išėjimo angos uždarymo konstrukcija turi būti išardoma, o aplink angą esantis dirvožemis lengvai iškasamas.

171. Pastato perimetrinė konstrukcijų griūties zona lygi 1/3 pastato aukščio ties konkrečia vieta.

172. Avarinio išėjimo koridorius iš priedangos turi tęstis virš žemės arba po ja už griūties zonos ribų. Jei nėra galimybės avarinio išėjimo koridoriaus įrengti statinio statybos žemės sklype, toks išėjimas gali būti įrengiamas gretimame žemės sklype gavus jo savininko raštišką sutikimą. Kaip avarinio išėjimo koridorius gali būti numatytas inžinerinių tinklų kolektorius, komunikacinis koridorius ar pan., jei jų konstrukcija yra tinkama evakuotis žmonėms.

TREČIASIS SKIRSNIS PRIEDANGOS INŽINERINĖS SISTEMOS

Šildymo sistema

173. Priedangoje rekomenduojama suprojektuoti ir įrengti šildymo sistemą. Gali būti projektuojamas rezervinis priedangos šilumos šaltinis – elektriniai šildytuvai, jie gali būti pristatomi per priedangos statinio paruošimo naudoti laiką.

174. Jei priedangos projekte numatoma šildymo sistema, ją projektuojant ir įrengiant taikomi kolektyvinės apsaugos statinių šildymo sistemai keliami reikalavimai.

Vėdinimo sistema

175. Priedangoje statytojo (užsakovo) pageidavimu gali būti suprojektuota ir įrengta vėdinimo sistema.

176. Jei priedangos projekte numatomas mechaninis vėdinimas, turi būti numatyta ir galimybė ekstremaliosios situacijos ar karo metu išjungti priedangos patalpose mechaninį vėdinimą bei nespacificinėmis priemonėmis užsandarinti oro tiekimo ir šalinimo angas.

177. Jei priedangoje numatomas natūralus vėdinimas, turi būti numatyta ir galimybė ekstremaliosios situacijos ar karo metu nespacificinėmis priemonėmis užsandarinti oro tiekimo ir šalinimo angas.

Vandentiekio ir nuotekų šalinimo sistemos

178. Priedangose rekomenduojama įrengti neužšalantią geriamojo vandens tiekimo sistemą su ne mažiau kaip vienu vandens paėmimo čiaupu ir vandens surinkimo trapu. Trapas gali būti sujungiamas su bendra pastato nuotekų išleidimo sistema arba atskiru nutekamuoju vamzdžiu prijungiamas prie artimiausio šulinio.

179. Priedangoje statytojo (užsakovo) pageidavimu gali būti įrengiami tualetai (įskaitant sausuosius), jų kiekis nereglamentuojamas. Jei jie įrengiami, ne mažiau kaip vienas turi būti pritaikytas asmenų su negalia poreikiams pagal statybos techninio reglamento STR 2.03.01:2019 „Statinių prieinamumas“ [4.18] reikalavimus.

Elektros sistema

180. Priedangoje turi būti suprojektuota ir įrengta elektros tiekimo iš tinklo sistema.

181. Priedangoje turi būti suprojektuota ir įrengta rezervinio elektros energijos tiekimo iš rezervinio energijos šaltinio sistema. Gali būti numatyta rezervinio elektros generatoriaus prijungimo iš pastato išorės galimybė. Rezervinis elektros generatorius (jei numatyta) ir kuras turi būti pristatomi per priedangos parengimo naudoti laiką. Pagrindinė rezervinio elektros energijos tiekimo paskirtis – minimalus patalpų temperatūros palaikymas, ryšio priemonių funkcionalumo užtikrinimas ir apšvietimas.

182. Vidaus elektros tinklas. Kištukiniai elektros lizdai paruošiami naudoti per priedangos parengimo naudoti laiką.

183. Priedangoje turi būti įrengiamas apšvietimas.

Kitos sistemos

184. Priedangoje turi būti įrengtos gaisro aptikimo ir signalizavimo sistemos (turi veikti ne tik garso, bet ir šviesos signalai) [4.13] arba stacionariosios gaisrų gesinimo sistemos [4.12].

VII SKYRIUS

PAPILDOMI REIKALAVIMAI NEGALIMIEMS TRANSPORTUOTI ASMENIMS APSAUGOTI

185. Įstaigoje, kurioje būna negalimi transportuoti asmenys, taikomi šiame skyriuje nustatyti papildomi kolektyvinės apsaugos statinio ar priedangos įrengimo reikalavimai.

186. Įstaigoje, kurioje būna negalimi transportuoti asmenys, kolektyvinės apsaugos statinys ar priedanga turi būti pritaikyti negalimiems transportuoti asmenims į ją patekti.

187. Įstaigos kolektyvinės apsaugos statinyje ar priedangoje negalimiems transportuoti asmenims skirtas plotas turi būti parenkamas atsižvelgiant į įstaigos teikiamų paslaugų specifiką ir joje planuojamų negalimų transportuoti asmenų poreikius. Be kolektyvinės apsaugos statinyje ar priedangoje negalimiems transportuoti asmenims numatytų patalpų, gali būti numatytos kitos patalpos, reikalingos gyvybę gelbėjančioms procedūroms atlikti.

188. Įstaigoje įrengiamų kolektyvinės apsaugos statinių ar priedangų patalpų plotai nustatomi atsižvelgiant į normatyvinius dokumentus, kurie taikomi projektuojant ir statant tos įstaigos statinius įprastomis sąlygomis.

189. Šildymo inžinerinė sistema įstaigos kolektyvinės apsaugos statinyje ar priedangoje negalimiems transportuoti asmenims turi palaikyti ne žemesnę temperatūrą, nei reglamentuojama Lietuvos higienos normoje HN 42:2009 „Gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų patalpų mikroklimatas“ [4.8].

190. Geriamojo vandens, atitinkančio Lietuvos higienos normos HN 24:2023 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ reikalavimus [4.9], tiekimas į sanitarinius prietaisus turi būti numatytas patalpoje, skirtoje asmenims, sergantiems ar įtariamais, kad serga infekcinėmis ligomis, plintančiomis per orą (su dalelėmis), izoliuoti, ir įstaigos kolektyvinės apsaugos statinio ar priedangos patalpose, kuriose atliekamos invazinės, diagnostikos ir kitos procedūros (arba vyksta pasirengimas jas atlikti), kurių metu įstaigos darbuotojai rankomis liečia asmenį, dirba su krauju ar kita potencialiai infekuota biologine medžiaga, tvarkomi skalbiniai, atliekama dezinfekcija ir sterilizacija.

191. Įstaigos kolektyvinės apsaugos statinio ar priedangos negalimų transportuoti asmenų apsaugos patalpoje 1 geriamojo vandens čiaupas numatomas iki 25 asmenų.

192. Jei negalimų transportuoti asmenų apsaugos patalpos talpumas yra mažesnis už talpumą, kuris yra kartotinis 25, vienas papildomas čiaupas projektuojamas tik tuo atveju, kai skirtumas tarp faktiško talpumo ir talpumo, kartotinio 25, sudaro ne mažiau kaip 13 vietų.

193. Negalimiems transportuoti asmenims skirtame kolektyvinės apsaugos statinyje ar priedangoje turi būti suprojektuota ir įrengta nuotekų šalinimo sistema.

194. Negalimiems transportuoti asmenims skirtame kolektyvinės apsaugos statinyje ar priedangoje turi būti suprojektuotas ir įrengtas avarinis nuotekų rezervuaras, kurio tūris – 18 l/parą vienam apsaugomam įstaigos darbuotojui ir 18 l/parą – vienam negalimam transportuoti asmeniui.
